

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับบทบาทของลูกเองแล้วในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เวลาที่คุณต้องถอดเสื้อผ้าของร่างกายของคุณและกลับบ้าน และแล้วคุณต้องไปสู่อาณาจักรใหม่ของลูก
- คำถาม:** จะพิสูจน์ว่าพ่อไม่ได้ทำงานใดๆ ผ่านการให้แรงบันดาลใจ แต่ท่านนั้นจุติลงมาได้อย่างไร?
- คำตอบ:** มีการพูดถึงพ่อว่าท่านเป็นคารันคาราวันฮาร์ การให้แรงบันดาลใจหมายถึงการคิด โลกใหม่ไม่สามารถได้รับการก่อตั้งได้ผ่านการให้แรงบันดาลใจ พ่อก่อตั้งโลกใหม่โดยผ่านลูกๆ ถ้าท่านปราศจากอวัยวะทางร่างกาย ท่านก็ไม่สามารถทำอะไรให้เสร็จสิ้นได้ ดังนั้น ท่านต้องได้รับการคำนวณของร่างกาย

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อทางจิต แท้จริงแล้วลูกดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อของคุณ ดวงวิญญาณต้องนั่งกับร่างกายอย่างแน่นนอน เมื่อพ่อใช้ร่างกายนี้ท่านจึงมาอยู่เบื้องหน้าลูก เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลายาวนาน ลูกๆ เข้าใจว่ามีชื่อที่ลูกให้ไว้แตกต่างกันไป เช่น อิศวร พระผู้ (Parbhu-ปาร์บ์) และดวงวิญญาณสูงสุด เป็นชื่อของพ่อสูงสุด ไม่มีพ่อทางร่างกายใดที่เคยถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด จึงไม่เป็นไรหากแม่ลูกเพียงแต่เขียนว่า “พ่อสูงสุด” “พ่อสูงสุด” หมายถึง พ่อของทุกคนคือผู้เป็นหนึ่งเดียว ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังนั่งอยู่กับพ่อสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และเราดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ เราได้มาที่นี่เพื่อแสดงบทบาทของเรา เราได้แสดงบทบาทของเราตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนจบของยุคเหล็ก เวลาที่สิ่งนี้กลายเป็นสิ่งสร้างใหม่ พ่อ ผู้สร้างได้อธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกได้เล่นบทบาทเช่นนี้อย่างไร ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้ว่าลูกไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลาที่พ่อพูดกับลูกๆ ผู้ที่ได้ไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนสามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้ ลูกต้องอธิบายว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดหมุนไปอย่างไร ไม่ใช่เรื่องของการเป็นแสนปี ลูกๆ ของเราเล่นบทบาทของเราทุก 5000 ปี ด้วยเช่นกัน เราเป็นนักแสดง พ่อสูงสุดมีบทบาทพิเศษสุดที่จะเล่น ลูกจะไม่พูดว่าบราห์มาหรือวิษณุมีบทบาทพิเศษที่จะเล่น ทั้งสองไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด หากไม่มีบทบาทที่จะเล่นในโลกนี้ มีการก่อตั้ง การทำลายล้าง และการบำรุงรักษา ลูกแสดงไว้ในรูปภาพของตรีมูรติ ลูกต้องอธิบายรูปภาพต่างๆ ที่ลูกแสดง การทำลายล้างโลกเก่าต้องเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นการผิดที่จะใช้คำว่า “ผู้ให้แรงบันดาลใจ” บางคนอาจพูดว่า “วันนี้ฉันไม่รู้สึกลึกได้รับแรงบันดาลใจที่จะออกไป” การให้แรงบันดาลใจหมายถึงความคิด การให้แรงบันดาลใจไม่มีความหมายอื่นใด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้ทำงานโดยการให้แรงบันดาลใจและความรู้ก็ไม่สามารถได้รับผ่านแรงบันดาลใจ พ่อมาเพื่อเล่นบทบาทผ่านอวัยวะทางร่างกายเหล่านี้ ท่านคือคารันคาราวันฮาร์ ท่านทำงานผ่านลูกๆ ท่านไม่สามารถทำอะไรได้โดยปราศจากร่างกาย ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งเหล่านี้และไม่มีใครรู้จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพูดว่าพวกเขาไม่ได้รู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่มีทั้งความรู้ของดวงวิญญาณหรือของพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือผู้สร้างและผู้อำนวยความสะดวก ท่านให้การชี้แนะ ท่านให้ศรัทธาแก่ลูก ผู้คนมีความรู้ของการอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกันในสติปัญญาของพวกเขา ลูกเข้าใจว่าบาบาเป็นพ่อของเรา ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถตระหนักได้ว่าท่านคือพ่อได้ ลูกเข้าใจว่านี่คือครอบครัวของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการที่ท่านถูกเรียกว่าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีกลิ่นหอมของครอบครัว ท่านถูกเรียกว่าชีบาบาผู้ไม่มีตัวตน บาบาของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน เป็นเมื่อดวงวิญญาณมีร่างกายที่พวกเขาพูดว่า: “บาบา” ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างกายไม่สามารถพูดได้ บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเรียกหาพระเจ้าด้วยความเข้าใจว่า บาบาคือผู้สร้างความทุกข์และผู้ประทานความสุข ลูกได้รับความสุขในดินแดนของความสุขและความสงบในดินแดนของความสงบ ที่นี่ มีแต่เพียงความทุกข์ ลูกได้รับความรู้ในในยุคแห่งการบรรจบพบกันระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ พ่อมาเมื่อการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่าต้องเกิดขึ้นเท่านั้น ประการแรก ลูกควรพูดถึงการก่อตั้งโลกใหม่เสมอ การพูดถึงการทำลายล้างโลกเก่าก่อนเป็นสิ่งที่ผิด เวลาที่ลูกกำลังได้รับความรู้ของละครที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อนักแสดงมาจากบ้านของพวกเขาเพื่อเล่นบทบาทนี้ พวกเขาสวมใส่เสื้อผ้าที่ธรรมดา และแล้วก็เปลี่ยนไปสู่เครื่องแต่งกายของพวกเขา และเมื่อละครจบลง พวกเขาก็ถอดเครื่องแต่งกายของพวกเขาและกลับบ้าน ทำนองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณจากบ้านของลูกมาที่นี่ย่างปราศจากร่าง ลูกมาที่นี่และสวมใส่เสื้อผ้าของลูกในรูปของร่างกาย แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทของตัวเอง นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด โลกที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดนี้เวลานี้เก่า และแล้วก็จะมีโลกใหม่ ประชากรนั้นน้อยมากและมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ลูกๆ กำลังจะออกไปห่างจากโลกเก่านี้และไปสู่โลกใหม่ที่มีขีดจำกัด ที่ที่มีเพียงศาสนาเดียว เมื่อมีศาสนาที่นับไม่ถ้วนและมนุษย์ที่นับไม่ถ้วนในโลก ก็กลายเป็นสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่น

มีเพียงศาสนาเดียวและมีมนุษย์จำนวนเล็กน้อย พ่อต้องมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียว ลูกๆเข้าใจถึงความลับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ว่า: วงจรหมุนไปอย่างไร อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติในเวลานี้ ต่อมาจะมีการเฉลิมฉลองอย่างเทศกาลในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้เกี่ยวกับงานเทศกาลต่างลำดับกันไป มีการพูดว่า: วันเกิดของชีพบบา พระเจ้า ผู้สูงสุด งานเทศกาลอื่นๆ สามารถสร้างขึ้นได้หลังจากที่ท่านมาท่านนั้น ก่อนอื่นชีพบบามาและพูดกิตะ นั่นคือท่านบอกลูกถึงความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ พร้อมกันกับการสอนลูกในสิ่งนี้ ท่านก็สอนโยคะแก่ลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นก่อนอื่นใด เมื่อพ่อได้มา เป็นวันเกิดของชีวา และแล้วจึงเป็นวันเกิดของกิตะ ท่านพูดความรู้ที่แก่ดวงวิญญาณ และดังนั้นจึงเป็นการเกิดของกิตะ ลูกๆ ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ และเขียนถึงเทศกาลลงในลำดับที่ต่างกัน เพียงผู้ที่เป็นศาสนาของลูกเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ทุกคนรักศาสนาของตนเอง ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับผู้นับถือศาสนาอื่น ถึงแม้ว่าบางคนอาจจะรักศาสนาอื่น เขาก็ไม่สามารถเข้าไปสู่ในศาสนาอื่นได้ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่สามารถไปสู่สวรรค์ได้ สิ่งนี้ชัดเจนมากในรูปภาพของต้นไม้ ศาสนาทั้งหมดจะมาในเวลาเดียวกันเช่นที่ได้เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ได้อย่างแน่นอน ก่อนอื่นใดอื่น พ่อมา ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นจึงมีการกล่าวว้: มีการเกิดของชีวาและแล้วจึงเป็นการเกิดของกิตะ และแล้วก็เป็นการเกิดของกฤษณะ และแล้วก็เป็นนารายณ์ และแล้วก็เป็นยุคทอง ลูกต้องเขียนสิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ประเด็นเหล่านี้เป็นของความรู้นี้ ผู้คนไม่ได้เข้าใจว่าการเกิดของชีวาเกิดขึ้นเมื่อใด ความรู้ที่ท่านให้ลูกเรียกว่ากิตะ และแล้วสิ่งนั้นก็หายไป ไม่มีวันหยุดสำหรับวันเกิดของจากัดอัมบาลา ผู้คนไม่รู้วันหรือเวลาของสิ่งใดเหล่านี้เลย พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์หรือของรามและสีดา พวกเขาเพียงแคร์ู้เกี่ยวกับผู้ที่ได้มาในช่วง 2500 ปีหลัง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะได้เป็นเวลายาวนานเพียงไรตั้งแต่เทพของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผู้ที่ได้มาก่อนหน้านั้นได้คงอยู่ วงจรไม่สามารถคงอยู่ยาวนานกว่า 5000 ปีได้ ในช่วงครั้งแรกของวงจรเป็นอาณาจักรของพวกเขา ในช่วงครึ่งหลังของวงจรประชากรเพิ่มจำนวนขึ้น ดังนั้น วงจรจะสามารถเป็นเวลาที่ยาวนานหลายปีกว่านี้ได้หรือไม่? ไม่สามารถมี 8.4 ล้านชาติเกิดได้ ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่า ช่วงเวลาของยุคเหล็กเป็นแสนปี พวกเขาได้ทำให้ผู้คนไปสู่ความมืดสนิท มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างละครทั้งหมดที่เป็นเวลา 5,000 ปีกับ 40,000 ปีของยุคเหล็กที่ยังคงเหลืออยู่เช่นที่พวกเขาพูด เมื่อสงครามเกิดขึ้นพวกเขารู้สึกว่าพระเจ้าควรจะมา อย่างไรก็ตามพระเจ้ามาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน สงครามมหากาฬเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันทุกวงจร พ่อมาทำการก่อตั้งโลกใหม่และทำลายล้างโลกเก่านี้ เมื่อการก่อตั้งโลกใหม่เกิดขึ้น และแล้วโลกเก่านี้ก็ถูกทำลายอย่างแน่นอน เพราะนี่คือจุดประสงค์ของสงคราม ไม่มีเรื่องของการให้แรงบันดาลใจจากข้างก้ำาลา ในสิ่งนี้ เป็นที่เข้าใจได้ว่าโลกเก่าจะถูกทำลาย อาคารทั้งหมดจะถูกละลายในแผ่นดินไหว เพราะต้องการให้มีโลกใหม่ เคยมีโลกใหม่อย่างแน่นอน เดลลีย์เคยเป็นปารีสสถาน ดินแดนของเทวดานางฟ้า ซึ่งเคยอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำไนล์ ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีรูปภาพต่างๆของสิ่งนี้ กล่าวได้ว่าลักษมีและนารายณ์เป็นของสวรรค์ ลูกๆได้รับนิมิตว่าพิธีแต่งงานของพวกเขาเกิดขึ้นอย่างไร บาบาทบพจนประเด็นทั้งหมดเหล่านี้กับลูก อัจชะ ถ้าลูกไม่สามารถจดจำประเด็น ก็เพียงแต่จดจำบาบา ถ้าลูกลืมพ่อให้จดจำครู ลูกควรจดจำสิ่งที่ครูของลูกสอนได้อย่างแน่นอน โดยการจดจำครู ลูกจะจดจำความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกมีเป้าหมายของลูกในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำสิ่งนี้เพราะนี่คือชีวิตนักเรียนของลูก ลูกรู้ว่าผู้เดียวผู้ที่สอนลูกเป็นพ่อของลูกด้วยเช่นกัน พ่อทางร่างกายไม่ได้หายไป มีพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก และแล้วมีพ่อทางจิตนี้ ไม่มีใครจดจำผู้นี้ ลูกสามารถได้รับมรดกจากพ่อทางร่างกายของลูก ลูกจดจำผู้นี้จนกระทั่งเวลาสุดท้าย เมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกไปและมีพ่ออีกคนหนึ่ง ลูกได้รับพ่อทางร่างกายชาติแล้วชาติเล่า ผู้คนจดจำพ่อเหนือโลกในความทุกข์และความสุข เมื่อผู้คนมีลูกพวกเขาพูดว่า พระเจ้าให้ลูกนั้นแก่เขา เหตุใดพวกเขาจึงจดจำประชาบิดาบรรพบุรุษ? ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากท่าน ท่านถูกเรียกว่าพ่อทางจิต ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากชีพบบาผ่านบรรพบุรุษ เช่นที่ลูกกำลังศึกษา ผู้นี้ก็กำลังศึกษาด้วยเช่นกัน พาหนะนี้ได้กลายเป็นเครื่องมือ ร่างกายของผู้นี้กลายเป็นพาหนะในเวลาสุดท้ายของหลายชาติเกิด พาหนะต้องได้รับให้ชื่อ การสละละทิ้งนี้ไม่มีขีดจำกัด พาหนะคงอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่มีการรับประกันสำหรับผู้ใดอื่น ในขณะที่ก้าวหน้าไปพวกเขากลายเป็นผู้ที่วิ่งหนีไปจากพ่อ พาหนะนี้ได้รับการแต่งตั้งตามละคร ท่านถูกเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี” ไม่มีใครในโลกที่ถูกเรียกว่าพาหนะที่โชคดี เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกพิจารณาแล้วว่าเป็น “พาหนะที่โชคดี” ผู้ที่พ่อได้เข้ามาในเขาเพื่อให้ความรู้แก่ลูก ท่านสามารถทำให้งานของการสร้างเกิดขึ้นได้ ลูกไม่ใช่พาหนะที่โชคดี ลูกดวงวิญญาณกำลังนั่งในพาหนะเหล่านั้นและกำลังศึกษา ลูกดวงวิญญาณกลับมาบิรสุทธิ์ ดังนั้นเป็นความยิ่งใหญ่ของร่างกายนี้ซึ่งท่านได้นั่งและสอนเรา ชาติเกิดสุดท้ายนี้มีค่าอย่างมาก และแล้วลูกก็เปลี่ยนร่างกายของลูกและกลายเป็นเทพ ลูกได้รับคำสอนผ่านร่างกายเก่านี้ ลูกเป็นของชีพบบา ลูกรู้ว่าชีวิตก่อนหน้านี้ของลูกไม่ได้มีค่าแม้สตางค์เดียว ชีวิตของลูกเวลานี้กำลังกลับมาเต็มบาท ลูกศึกษามากเพียงใดลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพสูงตามนั้น พ่อได้อธิบายว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเป็นสิ่งหลัก สิ่งนี้ถูกเรียกว่าโยคะโบราณของบาร์ตซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกกลับมาบิรสุทธิ์จากไม่บิรสุทธิ์

ลูกทั้งหมดกลายเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตามก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษามากเพียงไร ลูกกำลังนั่งอยู่ในโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถเข้าใจว่าใครจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง และคุณสมบัติของสิ่งนั้นควรเป็นอะไร ก่อนหน้านี้เราเช่นกันไม่ได้มีคุณสมบัติใด เราเคยทำตามข้อกำหนดของปีศาจร้าย เวลานั้นเรากำลังได้รับการชี้นำของพระเจ้า เราไปสู่สภาพที่ตกต่ำโดยการทำตามการกำหนดของปีศาจร้าย โดยการทำตามการชี้นำของพระเจ้าเราไปสู่สภาพของการไต่เต้าพัฒนา เพียงผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ให้การชี้นำของพระเจ้าแก่เรา ในขณะที่มากมายให้การชี้นำของปีศาจร้าย ลูกได้รับการกำหนดจากผู้คนมากมาย: แม่ พ่อ พี่ชาย น้องชาย พี่สาว น้องสาว ครู และภรรยาฯ เวลานั้นลูกกำลังได้รับการชี้นำของผู้เดียว สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกต้องทำตามการชี้นำนี้เช่นนั้น ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพตามที่ลูกทำตามการชี้นำมากเพียงไร ถ้าลูกทำตามน้อย สถานภาพที่ลูกได้รับก็น้อย ศรีมัทมาจากพระเจ้า พระเจ้าคือผู้สูงสุดผู้เดียวผู้ที่ทำให้ศรัทธาเป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุดเหนือทุกคน และแล้วราวันก็ทำให้เขาต่ำลงที่สุด พ่อทำให้ลูกสวยงาม และแล้วราวันทำให้ลูกน่าเกลียด พ่อให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านปราศจากกิเลส ค่ายกย่องของเหล่าเทพที่ร้องว่า “เติมไปด้วยคุณธรรม เติมเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม...” ในยุคทองทั้งดวงวิญญาณและร่างกายบริสุทธิ์ ทุกคนรู้จักเหล่าเทพ เพราะพวกเขาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง พวกเขาจึงกลายเป็นนายของโลกที่สมบูรณ์พร้อม พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลาต่อมา พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา ลูกทั้งหมดเป็นลูกๆของบราห์มา ท่านเป็นปู่ทวด ถามพวกเขาว่า: ท่านไม่เคยได้ยินชื่อของพระชาบิดาบราห์มาหรือ? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สร้างโลกโดยผ่านบราห์มา มีสกุลบราห์มิน และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องชายหญิง สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ไม่มีเรื่องของราชาหรือราชินีที่นี่ สกุลบราห์มินนี้คงอยู่ในช่วงเวลาสั้นๆในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ไม่ทั้งพื้นดาวาสและพราวาสที่มีอาณาจักร อัสชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิทั้งหมดสำหรับสถานภาพที่สูงส่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ละเลิกการทำตามการกำหนดของปีศาจร้ายทั้งหมด และทำตามการชี้นำของพระเจ้าเท่านั้น กลับมาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง
2. ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในร่างกายเก่าของลูก เข้าถึงคำสอนของพ่อและกลายเป็นเทพ นี่คือนิเวศที่มีค่าอย่างมาก ลูกต้องกลับมามีค่าเต็มบาทในนิเวศนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและยกระดับจิตใจที่ให้การค้าจุนอย่างถูกต้องที่ไม่สูญสลายแก่ทุกดวงวิญญาณ
ในปัจจุบันในทั่วทุกมุมของโลกมีความปั่นป่วนอย่างใดอย่างหนึ่ง ในบางกรณีมีความแปรปรวนของความตึงเครียดในจิตใจของผู้คนมากมาย ในบางกรณีมีความแปรปรวนของบรรยากาศและวัตถุธาตุที่ตะโม่ประธาน สิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวที่มีขีดจำกัดกำลังนำทุกคนไปสู่กองไฟแห่งความวิตกกังวล ดังนั้นจึงกลับมาเหนืออ่อนต่อการค้าจุน การบรรลุผลและวิธีการต่างๆที่มีขีดจำกัด พวกเขาจึงมองหาการค้าจุนที่แท้จริง ลูกดวงวิญญาณผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและยกระดับต้องให้ประสบการณ์ของความสูงส่ง แท้จริง การบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย จริงแท้และการค้าจุนที่ไม่สูญสลาย

คติพจน์: เวลาเป็นสมบัติอันล้ำค่า และดังนั้นแทนที่จะเสียเวลา จงตัดสินใจในทันทีที่จะใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานั้นจุดไฟแห่งความรักและทำให้โยคะของลูกเป็นกุหาไฟ

เช่นที่รังสีของพระอาทิตย์กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง เช่นเดียวกัน ด้วยสภาพของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ให้สัมผัสกับรังสีแห่งพลังและความพิเศษที่แผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง สำหรับสิ่งนี้ จงมั่นคงตนเองบนที่นั่งของการตระหนักของความเคารพตนเองนี้ว่า “นั่นคือนายผู้ทรงอำนาจ นั่นคือดวงวิญญาณผู้ทำลายอุปสรรค” และแล้วเมื่อลูกลงมือทำ อุปสรรคก็จะไม่มาอยู่เบื้องหน้าลูก